

Donderdag 31 december 1914 – ochtendeditie.

Verkeer met België.

De camiondienst Roosendaal-Antwerpen-Brussel en vice versa, welke de firma Van Gend en Loos enkele dagen geleden moest opheffen, omdat het Duitse bestuur geen passen meer afgaf, is, naar aan de Tijd wordt gemeld, thans weer hervat.

Van het westelijk oorlogsterrein.

Parijs, 30 december. Officiële kennisgeving van vanmiddag drie uur:

Op het front in België hebben wij enig terrein gewonnen in de streek van Nieuwpoort.

De vijand heeft het gehucht Sint Joris hevig beschoten.

Ten zuidoosten van Zonnebeke (noordoost van Ieper) hebben wij een Duits steunpunt ingenomen.

Berlijn, 30 december. Officiële kennisgeving van vanochtend uit het grote hoofdkwartier:

Om het gehucht Sint Joris, ten zuidoosten van Nieuwpoort, dat wij bij een verrassende vijandelijke overval hebben moeten ontruimen, wordt nog gestreden.

Storm en wolkbreuken hebben aan de stellingen van beide partijen in Vlaanderen en Noord-Frankrijk schade aangericht.

De dag is op het overige deel van het front over het algemeen rustig verlopen.

Berlijn, 30 december. Uit het grote hoofdkwartier verneemt Wolff's bureau dat het persbericht, als zouden de Belgen in de gevechten bij Lombardsijde 2000 Duitsers gevangen hebben genomen, uit de duim is gezogen. In de wekenlange gevechten in de streek van Lombardsijde en Nieuwpoort hebben de Duitsers aan doden, gewonden en vermisten in het geheel slechts ongeveer 1200 man verloren. Het aantal vermisten, die gevangen genomen zijn, kan slechts zeer gering zijn.

Uit België.

Brussel, 30 december. In het belang der voeding van de burgerlijke bevolking van België heeft het Duitse bestuur bij verordening van 17 december tot nader order bepaald dat meel, bereid uit graan dat voor het Comité National de Secours et d'Alimentation wordt aangevoerd, is vrijgesteld van de rechten welke daarop volgens de Belgische wetsvoorschriften rusten.

Berlijn, 30 december. Aan de Magdeburger Zeitung wordt uit Brussel geseind, dat de beurzen van Brussel en Antwerpen en de metaal- en kolenbeurzen van Brussel, Luik, Charleroi en Bergen vermoedelijk in de loop der volgende weken weer zullen worden geopend. Banken en wisselkantoren die sedert het begin der Duitse bezetting gesloten waren, beginnen thans weer zaken te doen.

Duitslands verzoek aan de Verenigde Staten om Amerikaanse consuls uit België terug te roepen, wordt in de Amerikaanse pers beschouwd als een diplomatieke poging om de Verenigde Staten te bewegen tot zijdelingse erkenning van België als een Duitse provincie.

Bryan was, naar de New Yorkse correspondent van de Daily Telegraph seint, zo verwonderd toen hij het verzoek ontving, dat hij de tekst daarvan niet heeft openbaar gemaakt en eerst na rijpe

overweging een antwoord zal geven. In regeringskringen te Washington is men van mening dat het thans niet de tijd is om de in het verzoek opgesloten kwestie van de status van België, welks toekomst zo onzeker is, uit te maken.

President Wilson is zich bewust dat het antwoord der Verenigde Staten van gewicht zal zijn voor de houding van andere onzijdige staten.

De Belgische gezant te Washington heeft dinsdag krachtig geprotesteerd tegen het verzoek en betoogd dat de Belgische regering nog bestaat en geen afstand van haar soevereiniteit heeft gedaan.

De Duitse regering heeft er daarentegen in haar verzoek op gewezen, dat de militaire bestuurders van een ten dele bezette staat moeilijk kunnen samenwerken met consuls, die bij een vijandelijke regering geaccrediteerd zijn.

Ethelbert Watts, de Amerikaanse consul-generaal te Brussel, die wegens ziekte met verlof is en thans te Londen vertoeft, heeft daar medegedeeld dat aan de zending van voedsel uit de Verenigde Staten aan België door de Duitsers niets in de weg wordt gelegd. In de steden gaat de verdeling van het voedsel bevredigend, in afgelegen plaatsen is de nood het grootst, maar men hoopt binnenkort ook daar de steun doeltreffend georganiseerd te hebben.

In Brussel worden dagelijks 200.000 à 300.000 inwoners gespijzigd.

In de officiële berichten is reeds gemeld dat de kriegsbedrijven in Vlaanderen en Noord-Frankrijk zeer door de storm zijn bemoeilijkt. Een correspondent van de Daily News vertelt dat men op het gevechtsterrein in Vlaanderen geen hand voor ogen kon zien door het stuivende zand dat met de kracht van granaatsplinters rondvloog.

Een regiment Belgen dat naar het front marcheerde werd door de storm verrast en de wind gooide de mannetjes als kegels omver. Zware motorvrachtwagens en spoorwegwagens waaiden om.

Het geïndeerde terrein was een wilde zee geworden waarin - hier vervangt vermoedelijk de wens de feiten - heel wat Duitsers zijn verdronken.

Donderdag 31 december 1914 – avondeditie

Geïnterneerden.

Zes Belgische officieren, die sedert 11 oktober te Amersfoort vertoefden op erewoord, hebben dit teruggevraagd en zijn gisteravond naar Urk vertrokken, waar zij worden geïnterneerd.

Londen, 31 december. De streek van Coudekerque en die van Veurne hadden van bommen te lijden. Er zijn daar veel mensen gekwetst. Van een kind werd een arm afgerukt, een ander kind met een oude vrouw werd op slag gedood en afschuwelijk verminkt. De bommen waren met schroot gevuld, dat putten in de muren der gebouwen sloeg.

De Engelse ambulances droegen de gekwetsten naar het hospitaal, waar sommigen bij aankomst overleden waren.

Parijs, 31 december. De "ooggetuige" in het hoofdkwartier van French geeft een verslag van de dagelijkse gebeurtenissen tussen 16 en 24 dezer. Het offensief werd met toenemende kracht voortgezet. De hevigheid van de vijandelijke aanvallen wees er op, dat de vijand noodgedwongen tot het defensief overging. Het belangrijke resultaat van de strijd was, dat wij talrijke en belangrijke steunpunten

veroverden. In Vlaanderen bemoeilijkte het slechte weer de krijgsverrichtingen zeer. Het was koud en de modder, waarin de mensen moesten staan, kwam tot in de grendels van de geweren, zodat de soldaten met de geweerkolven en de vuisten vochten. De soldaten worden met blokken vergeleken. Hun onverstoorbaar goede humeur stelt hen in staat ontberingen te verduren. Dezelfde voortdurende vorderingen werden op andere gedeelten van het front gemaakt, waar loopgraven werden veroverd en enige kanonnen van de vijand werden buit gemaakt of tot zwijgen gebracht.

De correspondent van het Berliner Tageblatt te Gent beschrijft de plechtige inwijding van wat hij het eerste Duitse soldatenkerkhof in België noemt. Het ligt bij Kwatrecht, in de nabijheid van stukgeschoten huizen en andere overblijfselen van de hevige gevechten, die in deze streek geleverd zijn. Dezelfde Duitse brigade, die aan de gevechten met de Belgen op hun terugtocht uit Antwerpen had deelgenomen, kwam toevallig onlangs weer in de buurt van Kwatrecht in reserve te staan. En zodoende sprak het vanzelf, dat men de tijd gebruikte, om de kameraden, die voor het vaderland gesneuveld waren, een waardige en gemeenschappelijke rustplaats te bereiden. Niet altijd was het gemakkelijk de verschillende graven, die over een grote afstand verspreid lagen, terug te vinden. Dikwijls hadden weer en wind de haastig opgeworpen aardheuvels reeds geëffend of het eenvoudige houten kruis van zijn plaats gebracht. Men zag tegen geen moeite op en heeft hard gewerkt, tot al de gesneuvelde kameraden opgegraven en, in de dood verenigd, op een nieuw kerkhof bijgezet waren. Kerstmis stond voor de deur, toen men tot de plechtige inwijding van dit eerste soldatenkerkhof over kon gaan. De slachtoffers zijn nu in de koele aarde in een groot vierkant tussen de grote weg en de spoordijk in het gelid ter ruste gelegd. Daar zijn meer dan honderd

versierde grafheuvels en op elk daarvan staat de naam en de rang van de dode. Er zijn ook verscheidene officieren onder, ook een geestelijke, die als luitenant met de degen in de vuist vocht en sneuvelde. In het midden van de begraafplaats ligt een groot steenblok met het opschrift: "De reserve-aanvullingsbrigade ... aan haar gevallen kameraden, 9/10 oktober 1914."

Een zangvereniging, die uit de soldaten te velde gevormd was, zong het: "Vater, ich rufe dich!"

De protestantse veldgeestelijke sprak enkele korte woorden en de soldaten hieven daarop het lied: "Morgenrot, Morgenrot, leuchtest mir zum frühen Tod" aan. Tenslotte kwam de katholieke geestelijke aan het woord, die in zijn lijkrede de nadruk legde op de gemeenschappelijke plicht van alle gezindheden en op de noodzakelijk om de keizer te geven wat des keizers is, maar Gode wat Gods is.

De eerste krans, die op de begraafplaats werd neergelegd, was er een van de keizer; een groot aantal andere kransen kwamen daar nog naast te liggen. Met het spelen van "Ich hatt' einen Kameraden" en een parade van de erecompagnieën, welke door een generaal geïnspecteerd werd, werd de plechtigheid besloten.

Van Franse zijde.

De Franse legatie in Den Haag meldt:

De 29^e december hebben wij een weinig terrein gewonnen in de streek van Nieuwpoort, tegenover de polders ten noorden van Lombardsijde.

De vijand heeft Sint Joris hevig gebombardeerd, dat wij in staat van verdediging stellen. Wij hebben een Duits steunpunt ten zuidoosten van Zonnebeke genomen.